

NEBO

Gospod je Bog Neba

2. Treba prvo znati ko je Bog Neba, jer od toga zavisi ostalo: na celom Nebu niko drugi se ne priznaje za Boga Neba osim Jedino Gospod; kaže - kako i On sam uči - da je On jedno s Ocem, da je Otac u Njemu i On u Ocu, da ko vidi Njega vidi Oca, i da sve Sveto iz Njega proističe (Jovan X. 30, 38. XIV. 9, 10, 11. XVI. 13, 14, 15.). Često sam razgovarao s Anđelima o tom, i uvek su mi govorili da se na Nebu ne može Božansko deliti na troje, jer se zna i vidi da je Božansko⁴ jedno u Gospodu. Tako isto, rekli su mi da oni (pripadnici Crkve) koji dolaze sa sveta a imaju ideju o tri Boga, ne mogu otići u Nebo, jer njihova misao luta od jednoga k drugome, a tamo da nije dozvoljeno misliti tri a reći jedan, jer u Nebu svak govori prema svojoj misli; naime, tamo se govorom misli i mišlju govori.⁵ Eto zbog čega ne mogu biti primljeni oni koji su na svetu Božansko

⁴ Jedan od brojnih supstantiva neophodnih u ovakvom prevodu.

⁵ Ovo je suština onoga što se o govoru u Nebu piše u br. 200212, i u br. 234245. Međutim, u paklu može da se govori i prirodan govor (kao što se opisuje u *Duhovnom Dnevniku* br. 5403)

bili rođeni. A to su zaključivali iz toga što im se dešavalo da im kao uspomena naide nešto što u stvari nisu nikad ni videli ni čuli. A to se dešavalo upravo onda kad bi Duhovi svojim sećanjem uticali na sećanje ljudi.⁵³

257. Ima takođe Duhova koji se nazivaju prirodnim ili telesnim. Kad ovi Duhovi dođu čoveku, oni se ne vezuju sa njegovim mišljenjem kao ostali, nego ulaze u njegovo telo, obuzimajući sva njegova, čula, govore njegovim ustima i pokreću njegove udove, smatrajući svojim sve ono što pripada njemu. To su oni Duhovi koji opsedaju čoveka. Njih je Gospod oterao u Pakao, i tako ih udaljio. Zato danas više nema opsednutih.⁵⁴

O pismu u Nebu

258. Pošto Anđeli imaju govor sastavljen od reči, stoga imaju i pismo kojim svoje misli izražavaju isto kao i govorom. Više puta mi behu poslani listovi prekriveni pismenima, baš kao što su to na svetu rukopisi i odštampani listovi. Mogao sam i da ih čitam, ali mi nije bilo

⁵³ Psihologija ima svoje objašnjenje za pojavu koja se ovde objašnjava. To je fenomen nazvan »dĕjā vu« (već jednom viđeno). Ako je tačno objašnjenje koje daje pisac, onda se time mogu tumačiti verovanja u zagrobni život u oblicima koje ona imaju kod drevnih Egipćana. U drevnom Egiptu cvetala je magija i nekromantija. Veze sa nevidljivim svetom bile su opipljivije nego kod kasnijih civilizacija, pa su se duhovi mešali sa ljudima, "ulivajući" tako svoje pamćenje u ljudsko. Ljudi su lako mogli verovati da su nekad živeli jer su se »sećali« svog prethodnog života. Slučajeva takvog sećanja ima i u naše vreme, iz čega neki izvlače potvrdu da postoji seoba duša.

⁵⁴ Slučajevi opsedanja beleže se kroz ceo srednji vek, a dešavaju se i danas. Zanimljivo je primetiti da su hrišćanski misionari nalazili u Kini slučajeve opsednutosti, onakve kakvi su opisani u Jevandeljima. Obaveštenje koje daje pisac i ne mora biti tačno. On je pisao što je saznao u toj dimenziji u koju je bio uveden milošću, a sa zadatkom da tumači unutarnji smisao Sv. Pisma i da najavi Drugi dolazak Gospodnji, ali je izneo i mnoge pojedinosti koje nemaju neposrednu vezu s ta dva glavna zadatka, pa tako i ovo o opsednutosti.

PAKAO

Gospod vlada Paklovima

536. Ranije, kad je bilo reči o Nebu, bilo je pokazano da Bog Neba jeste Gospod (naročito u br. 26), tako da je cela uprava u Nebesima uprava Gospodnja. A pošto je odnos Neba prema Paklu i Pakla prema Nebu odnos dve suprotnosti koje uzajamno deluju oprečno jedna na drugu, i pošto iz delovanja (akcije) i protivdelovanja (reakcije) svakoga od njih proizlazi ravnoteža, kroz koju sve traje, nužno je da radi održanja ravnoteže Onaj koji vlada jednim vlada i drugim; jer kad isti Gospod ne bi zaustavljao pobune iz Pakla i obuzdavao njihovu bezumnost, ravnoteža bi nestala, a sa njom sve.

537. Ovde će prvo biti reči o toj ravnoteži. Poznato je da kada dve stvari deluju jedna protivu druge, i kada jedna protivdeluje i pruža otpor isto onoliko koliko druga deluje i prinuđava, ni jedna neće imati snagu, jer je snaga podjednaka na obe strane, pa se obe slobodno mogu pokretati trećom. Jer kada, kao ishod podjednagog protivljenja, ni jedna strana nema snage, tada treća sila sve pokreće, i to čini lako, kao da nema nikakvog opiranja. Takva je ravnoteža između Neba i Pakla. Međutim, to nije ravnoteža kao kada se bore dva borca podjednake snage; već je to duhovna ravnoteža, a to znači ravnoteža obmane protiv istine i zla protiv dobra. Iz Pakla nepre-